

מכתב פרידה - אוריה מאיר

חברות וחברי התאגדות יקרות ויקרים,

בתום 15 שנים, אני מסיימת את תפקידי ומעבירה את השרביט לכפיר מי-טל שמחליף אותי בתפקיד וישמש מעתה כמנכ"ל ההתאגדות.

אני שמחה על הזכות שניתנה לי לשרת אתכם תקופה כה ארוכה, להכיר אלפי אנשים מקסימים ולסייע לכם היכן שניתן. תודה על האמון שניתן בי ועל ההזדמנות לעבוד עם כה רבים וטובים, ענקי הדור שחלקם אף כבר לא איתנו עוד, אנשים ששמו את מבטחם בי וביכולתי ואפשרו לי להביא לידי ביצוע את מדיניות ההתאגדות תחת משמרתי הובלנו את ההתאגדות לקדמה, להתייעלות, לשיפורים טכנולוגיים, שיפור השירות וכמובן לתנופת פיתוח גדולה בתחום קידום הברידג', נבחרות ואירועי ברידג' לטובת השחקנים.

זו לא קלישאה, נעשו דברים גדולים! דברים שהפכו את ההתאגדות לברידג' לאיגוד הספורט השלישי בגודלו בישראל, ולמעצמת ברידג' עולמית, שנותנת את הטון גם באירופה ובעולם.

התחלתי את דרכי בהתאגדות בתפקיד רכזת הצעירים ובתוך זמן קצר הצלחתי להגיע ל-1000 תלמידים בשנה, ייסדתי מסגרת תחרותית לצעירים, יזמתי את מחנה הקיץ לילדים, בניתי תשתית מורים לילדים וכתבתי מערכי שיעור להוראת ברידג' לילדים בהם משתמשים עד היום ולא רק בישראל אלא גם ברחבי העולם.

בתום 3 שנים, נענית להצעה לשמש כמנכ"לית ההתאגדות, תפקיד מחייב ואחראי שדרש את כל תשומת ליבי, ומעורבותי בכל האספקטים של ענף הברידג' (אדמיניסטרציה, תקציבים, מחשוב ואוטומציה של תהליכים, קידום נבחרות, שופטים, מורים, ארגון פסטיבל הברידג' הבינלאומי בת"א ושני פסטיבלי אונליין במהלך הקורונה, עבודה עם ועדות, מנהלי מועדונים, גורמים מוסדיים ועוד ועוד). עשיתי כל זאת ועוד בשמחה ובאהבה ב-12 השנים האחרונות ואני עוזבת בתחושת סיפוק גדולה.

אם אני צריכה לבחור דבר אחד שבו אני גאה במיוחד, הרי שזה יהיה ללא ספק פעילותי למען קידום הברידג' הנשי בישראל, ע"י מתן יותר הזדמנויות לנשים בכל הגילים להתאמן, להתקדם ולהגיע לרמות הגבוהות. במסגרת זו גם הקמתי את פרויקט "ספורטאיות עילית" לקידום נערות שהניב, נבחרת נערות ראשונה לאחר תקופת יובש של 12 שנים.

לפני כשנה וחצי אף נבחרתי לשמש כחברת הנהלה של התאגדות הברידג' האירופאית (EBL) ובמסגרת זו קיבלתי על עצמי לשמש כיו"ר ועדת הנשים של אירופה. בכך נפתחה בפני האפשרות להשפיע על קידום הברידג' הנשי לא רק ברמה הארצית אלא גם באירופה ובעולם.

וכן, לא הכל היה "דבש", היו גם אתגרים לא מעטים שלא לא לומר עצומים עימם התמודדנו וממשיכים להתמודד כשבראשם ההתמודדות עם מגיפת הקורונה וכאילו לא די בכך, עוד בטרם התאוששנו מזו, נכפתה עלינו מלחמה אכזרית שאותותיה ניכרים גם בענף הברידג'.

ההתאגדות שאליה נכנסתי אינה ההתאגדות אותה אני עוזבת ואין לי ספק כי ההתאגדות תמשיך להשתנות ולהתפתח, כי יש עוד המון מה לעשות ויש דור חדש שלוקח את המושכות.

אני מאחלת למנכ"ל החדש שיזכה לעבוד בשיתוף פעולה עם הנהלה הנבחרת, עם המועדונים והשחקנים, כדי שאפשר יהיה להמשיך ולנווט את ספינת ההתאגדות הישראלית לברידג' לחוף מבטחים, כפי שנעשה עד כה.

זהו תום עידן עבורי ואני מלאה ברגשות מעורבים אבל אני מקווה לפחות שהשנים שלי בהתאגדות השאירו את חותמן.

אתגעגע אל כולכם.